

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 435/2015
26.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Б.Т. из С., чији је пуномоћник Н.Д., адвокат из С., против туженог АД Ф.ж.в. Ж. у реструктурирању из С., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4849/12 од 02.07.2014. године, у седници одржаној 26.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4849/12 од 02.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 363/11 од 31.05.2012. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште као незаконита решења правног претходника туженог од 20.09.2008. године о удаљењу тужиоца са рада и решење од 12.12.2008. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду те да се обавезе тужени да га врати на рад и накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 10.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4849/12 од 02.07.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем правног претходника туженог од 22.09.2008. године тужилац је привремено удаљен са рада због основане сумње да је учинио повреду радне дисциплине, а затим је решењем од 12.12.2008. године тужиоцу отказан уговор о раду због учињене повреде радне дисциплине и повреде радне обавезе јер је 20.09.2008. године спавао у стражарској кућици у реону 6, у чему га је затекао руководилац. У поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да је тужилац затечен 20.09.2008. године у стражарској кућици у полулежећем положају с ногама на столу и рукама под главом, да је то стање трајало око пет минута. Тужилац је затечен од стране радника који је вршио контролу рада службе обезбеђења.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду.

Према члану 179. став 3. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Према уговору о раду закљученом између парничних странака у тачки 19. став 1. тачка 2. предвиђено је да послодавац може отказати уговор о раду када запослени не извршава или ако неблаговремено, несавесно и немарно извршава своје обавезе.

Имајући у виду да је у конкретном случају тужилац на пословима портира у стражарској кућици спавао, што је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено (а утврђено чињенично стање се у ревизијском поступку не може побијати), правилно су нижестепени судови закључили да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет и која представља отказни разлог. С обзиром да је процедура давања отказа поштована у целини, тужиоцу је (дато упозорење о постојању разлога за отказ на које се он изјаснио), решење о отказу уговора о раду је законито и нема услова за његов поништај.

Како се у ревизији понављају наводи из жалбе, правилно оцењени од стране другостепеног суда, то је изостављено детаљније образлагање одлуке и одлучено као у изреци, на основу члана 405. став 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Јасминка Станојевић, с.р.**